

Egy házártsos indítvány bírálata.*)

Midőn a magyar államnak utóbbi kölcsöne (mely az államnak 13%-ba körül s a hitelezőknek közel 10%-ot biztosít) közalírása bocsátatott, azon különös tünemény merült fel, hogy künn túljegyeztetett, míg Posten alig valami. Miért? Azért, mert künn azt hitték, hogy ily sújtó lecke után itt már a higgadság, józanság s takarékoság útjára fognak térni. Bann azonban jobban ismerték embereiket, sejtették, hogy nem sokára új házártsos közpénzügyi terv merülend fel, mely — miután kövér állomásokra, zsiros sinecurákra, s telítő alkuzsi díjakra sok az aspirans, — el is fogadhatatik, és akkor juj a magyar állampapírok kurzusának.

És ime nem csalódtak. A javoszekeles közben, mely minden oldalról állatszlik a keleti vasut körüli megdöbentő állami házártsoskodás fölött, és az ország idegeit megbénítással fenyegető feltételek fölött, melyek az említett államkölesön második felének optiójához köttettek: ime új házártsos közpénzügyi terv merül fel törvényjavaslat alakjában, mely kinyomatik s kiosztatik. E tvjavaslat imez: A 118 millióra menő adóhátralekkel, 40 milliónyi legbiztosabb része le h e t ő l o g (ipsissimum verbum) bekeblözéssel biztosítatván, annak befizetése törvényileg akkint határozassék meg, hogy felévenkinti 5%-nyi lerovással 18 év alatt töke s kamatostól törlesztessék. Ezen alapsa az állam tüstént 40 milliónyi kinstári jegyeket bocsát ki, melyek az állam pénztárainál névértékük szerint fogadtatnak el fizetésül. Ebből 20 millióig osztatik ki az országban lévő pénzintézeteknek kölesönül 15 év alatti lerovásul 5%-ra. A többit a pénzügyér használhatja fel, (ha dohányos) és tele lesz az ég hegedükel, brügök s ezimbalmokkal, és lesz hegyen völgyön lakadalom.

Egész valuta jogot, vagyis kényszerforgalmat nem követel a t. javaslat ó jegyek számára, tudván, hogy abba a monarchia tulso felének is volna beleszólása, a mely ily házártsos dologra, mely az állam s a nemz. bank jegyeit nagy értékingadozásba hozná, nem vállalkoznék.

A m. földhitelintézet zálogleveleinek kurzusa most 86. Pedig ennél biztosabb valami a földhátan nem létezik, s eljárása ép oly korrekt mint erélyes, és ha ezen intézet most 40 milliónyi új záloglevelet bocsátana ki: kurzusa legalább is 70-re szállna le.

Ezen 40 milliónyi biztos, tehát tehetőseknel lévő s már régeeske adóhátralek a jó években sem szedetett be. Azért-e mert nem mertek vagy nem akartak? Nem tudom. A 63-ki inségekölösönek nagy része szintén még künn van.

Hogy ezentúl a nagyobb leendő folyó adó mellett a nagyobb leendő hátralekosaktól, és a több pénzintézeteknek kölesönzendő 20 millió is kamatostól a kiszabott idő alatt rendezsen hiány nélkül be fog folyni: ez talán nem lehetlen, mert istentől sok telik ki: de ennek ellenkezője sem lehetlen, és így akadhatnak, kik a rendes befolyás iránt kétkedni bátorokdnak.

Tekintvén a mostani időkörülményeket, hol sokan érzik még szájukon a kása égetését, hol 1-ső rendű rövid váltókat 4%-ra, de másod rendűeket sehogy sem lehet elhelyezni, hol a legtöbb értékpapír kurzusa szomorú: kérdem: milyen kurzusa várható ezen nem rövid, hanem hosszú, s bizonytalan idejű le-

*) E finanziaális s nemzetgazdasági cikkre felhívjuk t. olvasóink figyelmét. A szerk.

járatú kinstári jegyeknek? Talán semilyen. De legyünk vérmesek, mondjunk ötvenest.

Képzeltető így milyen brillans Geschäftet csinálnának azok, kik a jegyeket a pénztárintézetektől drága kamatért kölesönül kapják. Itt még az állam, mely a jegyeket folytonosan névérték szerint adó fejében elfogadni köteles, s ha hivatalnokainak fizetés fejében adja, ezek csak 50%-ig lakhatnak jól, azon reményben, hogy 18 év múlva, ha addig nem hálnak meg éhen, 100%-ig fognak jóllakhatni.

Államunk annyira keresztény, hogy politikájában az evangélium e tanát követi: „Ha ki téged kövel hajít meg, hajítsd vissza kenyérrrel, ha ki köpeuyod veszi el, add oda ingedet is.“ Azért azok, kik — akár politikailag, akár pénzügyileg — a magyar állam megdöntésére törekednek, a legnagyobb kíméletben részesülnek, noha kérdés, hogy az illető kedves testvéreink ingünkkel nem húznák-e le bőrünket is? E nemes lelki politika értelmében, ama tehető adóhátralekosaink, kik sziveskedtek közreműködni arra, hogy az állam rosz hitelbe jött, hitele megroggaltatott s kénytelenítettett 13%-ért s még drágább concessiókért kölesönt kötni: e szép tettükért bizonyosan kíméletet s kegyeletet érdemelnek meg. Hisz az is lehet, hogy csak hazafias szándokból jártak így el, hogy ad ocular demonstrálják, mennyire szükséges az állam részéről a nagyúri passiókról, a fényűzésről s a sinecurák osztogatásáról lemondani.

Azt hiszem azonban, hogy a nemes kegyelenségnek azzal is elég volna téve, ha ama tehető hátralekosoknak félévi idő engedtetnék, hogy a szükséges összegeket valamely pénzintézettől amortiszióra szerezzék meg, miután azt, hogy kielégítő biztosságot tudnak nyújtani, már a tvjavaslat konstatalta.

Hozzá teendő volna az is, hogy az államkormány kész ebeli eljárásukat erkölcsileg támogatni s a behajtásra segédkezet igérni, de kész arra is, hogy ha fél év múlva a pénz nem lesz meg, a most csak krajezároskodó végrehajtókat küldi nyakukra. Így a különben is már elég vékony államhittel további herechuea folytán árnyékká nem válnék.

Igaz, hogy az ily eljárásnak visszas oldala is van. Mert hát ha azon tehető hátralekosok, (kik közt hatalmas, talán törvényhozó egyéniségek is lehetnek), a szokatlan intést megrestelvény: a szintén törvényhozó kedves testvéreinkkel, ama nagy hazafiakkal, kik választási programjukban azon époly böles mint nemes igéretem vállalkoztak, hogy ha a nép megkérdoztetvén, adófizetésre nem hajlandó, gazdálkodjék az államkölesönökkel a nagy harang rovására, ad hoc fusionálnak, hogy megbuktassák — a kormányt? nem, azt nem teszik, mert jöhet utána oly kormány, mely nem csak kérni s fenyegetni, de tenni is talál, hanem — a magyar államot.

No de ha a hatalmas, törvényhozó polgárainkról fel lehet tenni, hogy inkább megbuktatják az államot, hogy sem fizessék az adót, és ha az oly könnyű szerrel törtéhetnek: akkor minek kínlódjunk? folyamodjunk inkább Schmerlinghez, hogy vegyen bennünket pártfogása alá, s menszen meg egy — új octoberi diplomával.

Erdey Fülöp.

Levelezés.

Jász-Kisér, június 12. 1874.

Mult ho utolsó napján lépett az egri érsek ó nagyméltósága a jász földre! És útja úgyszólván diadalút volt!

Az érsek mondhatnók fiatal ember (43

éves), igen jó külsejű, egy kissé büszke, de nem önhitt férfiú; olyan embernek látszik, ki tudja hogy neki hivatása és kötelmei vannak, melyeket betölteni is képes! —

A szemüvegen atvillogó szemar, sas orr, s nyílt tekintet nemkülönbön a gyöngyörű, folyékony nyelv, nagyon elarulják benne az olasz vért!

Igazi olasz gyorsasággal, mondhatnók hevelylyel vette be a véle közelebb érintkezésbe jött sziveket!

Önzóstenen hazafiság — a főpapi méltósággal, nála elválaszthatlan kapcsolatban van. — És ily körülmények közt szivesen fedjük a büszkeségnek azon nemét, mit a háttaron fogadó küldöttséggel, a kocsiból kinem szállással éreztetett — mikor 20—30 tagból, 12—15 uri fogat sorban állása mellett ezek öt levett kalappal, és igazán szívből jött üdvözléssel fogadtak.

Azonban vissza terve ünnepünkhez: folyó ho 2-an reggeli 7 óraker üdvözöltük ó nagyméltóságot határunkban, és a járási kapitány, városunk főbirája, főjegyzője, kocsija után a rokokopremes banderium előlovaglása után az érsek és külön két hintóni kíséretet 12—15 helybeli fogat rekesztő be az ünnepélyes bevonulást.

A rom. kath. parochiánál ó nagyméltósága leszállt, s a plebánus által ünnepélyes beszéddel fogadtatván a belső szobába vissza vonult és átöltözökés után, a templomba menvén, az ünnepélyes mise után a nép nyelven, gyönyörű magyarsággal megmagyarozván a bérállási szentséget, több bérálladohoz kérdéseket intézvén és ezek után fényes segédletével elkezdte a bérállást, mit kitűnő rend és esend mellett be is végzett.

Ezek után ismét a parochiára menvén, és ott több üdvözlőt fogadott, így a helybeli protestáns egyház Presbyteriumát — a lelkes vezérlete mellett, ki megkoszonvén ó nagyméltóságának a jászkon kerület iránt tanusított azon nagylelkű adományát, mit a kolera-árvák javára minden valláskülönbőség nélkül adományozni méltóztatott, hódoló tiszteletet fejezvén ki a nagy hazafi iránt sat. sat.

Delelőtti 11 óraker az érsek ó nagyméltósága azon sorrendben mint az ünnepélyes bevonulás történt, hagyta el kis városunkat, kifejezvén előbb ószinte jó akaratát, és egy főpásztori mint hazafi köszönetét!

Mi ószintén megvalljuk, hogy az érsek ó nagyméltóságáról személyes megjelenése következtében a legjobb véleményt nyertük, mert az igazat megvallva nem mertük eddig hinni, hogy egy emberben annyi szép összpontosuljon!

Nagyméltósága egri érsek, belső titkos tanácsos úr kitűnő hazafi, buzgó és elfogulatlan főpap, lángész — és e mellett, fiatal teljes erőben lévő férfiú: Az Isten sokáig éltesse!

Kinek mi a baja?*)

× Több — házat építeni szándékozó — jászberényi lakos lapunk ellen panaszokodik, hogy az 5-ik számban közölt életrajzban egy helyben az életrajzolt által alapított téglagyárról lévén szó, ók a várost északról dél-, keletről nyugat felé kikutatták, de ilyen téglagyárat sehol sem találtak, ünnepelesen felszólitának tehát minket, hogy többé oly életrajzot ne közöljünk, mi teli van humbuggal.

× A Zagyva tisztítása alkalmával az ósi fészkekből nemcsak kivavart, de sőt százával el is fogott rákok panaszokdnak az

*) Állandó rovat, mibe minden méltányos és igazságos panaszt bárkitől is felveendünk.

A szerk.

emberek méltatlansága ellen, hogy őket, kik minden mozdulatukkal őszintén tanúsítják, miszerint csak hátrafelé másznak, még is kélrelehetlenül üldözik, míg ellenben az olyanokat, a kik nagy zajjal és hűhóval előre törtéti komédiákat játszanak, pedig valójában őket (a rákokat) követik, nemcsak békében hagyják, de sőt bizalmukkal is kitüntetik. — Hja önök együgyű rákok csak egy fegyverrel, ollójukkal, bírnak, s azzal is vaktában csipkednek, míg amazok a Syrénéktől kölcsönzött bájos hanggal s a bűvésztől elsajátított tündéségekkel rendelkeznek, mikkel azután elcsábítják, elkápráztatják a könnyen hívők tömegét.

× Vidékünk gabonyomatói panaszkodnak, hogy ez idén nincs reményük jó üzletet csinálhatni, miután a földesurak legnagyobb része a cseplogépekhez folyamodik, mert a nyomtatás hitelét vidékünkön Bittermann Ede tönkretette.

× A német Sängerek, cseh és morva panorámások panaszkodnak városunk hatósága ellen, — hol holmi olasz akrobatáknak s költőtanácsosoknak mért ad engedélyt előadásra, — holott csak ők, vagy is a csehek, morvák és sváb sógorok bírnak egy negyed század óta privilegiummal a jámbor magyar embert kifosztogatni. Mi pedig azért emelünk panaszt városunk hatósága ellen, mert engedélyt ad e privilegiált zsebmetszőknek, városunk könnyenhivő s kíváncsi lakosainak kifosztására. Legezészerűbb volna mind ezen kőbor esőseléknék egyszer mindenkorra végzetileg kiadni a: **Laufpaszt.** —

Bérmálás Jászberényben.

Samassa József egri érsek fogadásakor kívüli a mezőn mondott beszéde Pintér Mihály Jászberény városi polgármesternek.

Nagyméltoságu Érsek!

Kegyelmes Úr!

Midőn dicső emlékeztető Bartakovics Béla ő Kegyelmege elhalálozásával az egri érseki szék megüresedett — Jászberény város összes polgárainak szívet roppant fájdalom fogta el — mert nem hitte — hogy azon fájdalom, mi leginkább örte valaha, enyhíteni fog.

Azonban hála az isteni gondviselésnek, az apostoli király kegyelme — ki népeinek jobblétét mindig szíven hordozza, — a fájdalomat Kegyelmegegednek kinevezésével enyhítette — de nem csak enyhítette — de meg is szüntette.

Mert meg vagyunk győződve — hogy mind azon veszteség — mely a dicsőült érsek elhunytával reánk igen sujtólag hatott — az Kegyelmegeged által minden tekintetben potoltatni fog.

Most tehát, midőn határunkban a Mindenható Isten kegyelméből Kegyelmegegedet tiszteltteljesen fogadni szerencsénk van, megbízóink nevében szíves üdvözlétnket jelentjük ki — és ez alkalommal mély köszönetet mondunk azon nagylelkű adományáért, melylyel a város árvaít is kegyesen megajándékozik és ezáltal beuntunk megvizagtalni szíves volt. — Biztosítván megbízóink nevében Kegyelmegegedet arra nézve, miszerint főpásztori kegyes intézkedéseinek és akaratanak mindenkor és minden időben hű követői és engedelmes hívei leszünk.

Kérven Kegyelmegegedet, hogy beuntunk megvizagtalni méltóztassék.

Mi hír hazánkban?

× Végre valahára e rovatot, de csakis anyagilag — kedvező hírrel nyithatjuk meg, a mennyiben az ország minden részéből érkező tudósítások jó termést tesznek kílátasba.

+ Azonban az ország dolgai még mindig kedvezőtlenek. Az új kölesön új súlyos terhet vetend a nemzet vállaira, pedig e valak már is roskadoznak. Magyarok istene! könyörülj egy ezred évig annyi vizsaly közt megőrzött nemzeteden.

× Az országházban most a választási törvényjavaslat fog legközelebb tárgyalatni, s ha az, a mint sejtethető — az osztályok szövegezése szerint lesz elfogadva, akkor az ellenzéki politikai lapok vagy megszűnendek, vagy kénytelenek lesznek érdekes vezérezikketeket a kínai császár papucsáról, a perzsa shah tyukszeméről, s más ily világrendítő eseményekről írni, mert e törvényjavaslat 71-dik pontja szerint „a ki az ország alkotmányát megdánadni meri, a választói jognak 3 évre felüggesztésén felül 3—5 évig terjedhető börtönnel büntetendő.” Tessék azután politikus Zeitung-Schreiber uraiméknak henegezni.

× A honvédségélyző-egylet f. hó 12-én tartotta évi közgyűlését. A felgyelöl bizottság jelentéséből kitűnik, hogy 1873-ig 74.734 fít fordított 1655 honvéd segélyezésére. A segély alap a mult év végén 531.813 fírt tett, ebből ugyan ez évben 276.442 fít fordított segélyezésekre, úgy hogy még 255.371 fít maradt.

A magyarországi insógesek részére a svaiczi konzul eddig 9000 fírt osztott szét. Baszkék lehetünk rá, hogy Svaicz, az europai köztársaságok e minta orszaga, oly meleg rokonszenvet tanúsít irántunk.

× Egy szerb lap szerint 300 nagybecsereki — persze szerb — család Szerbiába vándorol ki. Szerencsés utat! Vajha mindazok, kik a magyarral nem rokonszenveznek, elhagynak hazánkat. O! be jó dolgunk volna.

× Simor János hercegprímás ő Eminentiaja Rómába utazott a bibornoki kötelmek ügyében.

× Katona Dénes kegyesrendi áldozár Magyarország legidősebb bölcsészettudora pedig 92 éves korában ama jobb hazába költözött. Viraszcon hamvai felett a kegyelet anygala!

Városunk s vidékünk ujdonságai.

+ Junius hó 10-én az esti órákban borzasztó vihar keletkezett, s a galambtojás nagyságu jéggel garnirozott, szűnni nem akaró villámlattal illusztrált és retentő dörgéssel kísért zápor egész pocsolya tengerre változtatá át városunkat. Ugyan ezen időben a 3 órány távolban fekvő Jászkiséren is oly nagyszerű vihar volt, minőre a legidősebb emberek alig emlékeznek. Legkülönösebb az egészben az, miszerint ugy Jászberényben mint Jászkiséren a jég csak a városban esett, a két határban csak a zápor nyomai lőnek észlelhetők. Azóta naponta lévén eső, ugy-hisszük ez isten áldásból már elég is lesz.

+ Riszner József ur és neje — kítűnően ismert helybeli nőnőveldeje a téli időnyről elmaradt zártkörű Tánczpróbáját az intézet könyvtárának javára f. hó 18-án a Bathó-kertben Gyermekszínelőadás-

sal egybekötve tartandja meg. Előadandó színművek: „Fővárosi látogatók“, 1 felv. gyermekszínmű, németből fordítá Risznerné. És „Mátyás király a pródja“ szinte 1 felv. gyermekszínmű. Kezdeté 5 órakor. Belépti díj személyenkint 50 kr. E jeles nevelde tulajdonosi által rendezni szokott ilyféle előadások, oly általános jó hírnévket örvendenek, hogy ezt bővebben ajánlani feleslegesnek tartjuk.

Úrnapiján tapasztaltuk a helyhatóság azon czél szerű intézkedését, hogy a főtér azon részét, melyen az úrnapi körmenet keresztül vonult, megöntözteti, és ez által a kellemetlen porfellegtől az ajtótas közönséget megvédté, azért tehát csak elismerésünket nyilváníthatjuk, — hanem a jövőbeni öntözést illetőleg figyelmeltetésül adjuk azt, miként mindenik hordóra alkalmazni egy rostával ellátott esövet lehetne, ugy ennek segélyével az öntözés czél szerűbben teljesíttetnék. Meg vagyunk győződve, hogy e jó szokás különösen a mostani folytonos szárazság alkalmával megtartatván, az általunk fontebb jelezett esővekkeli kísérlet minél gyakrabban fog ismételtetni.

Egy eclatans eset fordult elő f. hó 6-án tartott tanácsülésben, ugyan is a gyűlés folyama alatt megjelent v. rendőr kapitány szóval előterjeszteté, miként két nappal ez előtt meghalt egy igen szegény sorsú nő, a hulla eltemetés végett a szolnoki sirkertbe szállíttatott ki, — az éppen azon nap ott halott szertartást végző tisztelő az azonban, mivel a hulla néhány pereczel később érkezett oda, eltemetni vonakodott, illetőleg a funkcióját végezni nem akarta, és csakugyan nem is fogantositotta, minek azután az lett következménye, hogy a hulla az egyszerű koporsóban kint a föld felületén hagyatott egész éjjen át; mely előterjesztés mély megilletődéssel vétetett sajnos tudomásul a tanács által, azonnal utasította a v. kapitányt ezen botrányos és különösen közegészségi tekintetekből meg nem tűrhető eset vizsgálatára, és a hullának azonnali eltakarításához szükséges intézkedések megtételére; — az ily önkényszerű — semmi esetre sem helyesolható — eljárás meg szokta magát bosszulni; minden esetre kíváncsiak vagyunk a megjeztendő vizsgálat eredményére, mit alkalmilag közölni fogunk.

Borzasztó vihar jött f. hó 11-én este felől észak-nyugotról, villámlás és dörgés között nyomultak egymás után a fellegek, csakhamar megeregt az eső roppant széllel, utánna megporó nagyságu jég sűrűn esővel, ugy hogy a földet a partosabb részen, hol a vízár magával nem sodorhatta, egészen elborította, sőt még másnap is nagy mennyiségben lehet a földön látni jégdarabokat; — az utczák egy egy folyóvíz medreiként látszóttak, ahol pedig összefolyt több oldalról, ott valóságos örvény képződött, szóval többek nyilatkozatai szerint rég óta ily borzasztó esőre nem emlékeznek, e város határának igen nagy részét érinté, és mint biztosan halljuk, sok helyen a termesztményeket végkép tönkre tette. Intézkedett is a városi hatóság azonnal a jégkár felvétele iránt. Rajtunk tehát beteljesedett azon közmondás, hogy: adtál uram esőt, de nincs köszönet benne.

Folyó hó 9-én délután 6 órakor a várt nagy vendég, egri érsek Samassa József ő Kegyelmege, megérkezett; a város részéről fogadtatása a nagy férfuhoz méltó volt, már az nap a város valóságos ünnepi színt öltött, a fogatok egymást érték, dölözeg lovasok veltélkedve száguldtak az utczákon végig sora-

kozás végett, — délutáni órákban kevés idő alatt a főter néptömeggel megtelt, a külön-nemű iparos osztály díszben saját zászlók alatt foglaltak sorrendben helyet végig a főteren, úgy a tanuló ifjúság, és nőnövendék növendékei a templom egyik főbejáratánál helyezték el, várakozva az ünnepélyes bevonulásra, — a fogadtatás nevezetesebb mozzanatai követezők voltak: a városi küldöttség összesen 47 fogaton a jákóhalmi határ közelében állapodott meg, 50 banderista kíséretében, kevés várakozás után a kitűzött helyre a nagy vendég megérkezett, rókásmentés lovasok kísérték idáig, a hol is tömörült a küldöttség, és azután Pintér Mihály polgármester rövid szavakban üdvözlő beszédet mondott, hangsúlyozván különösen néhai Bartokovics Béla, volt egri érsek halálával a városra nézve történt veszteséget, mely azonban az új érsek ó nagyméltósága legkegyelmesebb kinevezésével kárpóttatott, beszédében egy alkalommal megköszönte azon nemes tettet, melyet érseki székének elfoglalása alkalmával a cholera-árvák felszegelésére tett, alapítványával már emléke itt megörökített; — erre érsek ó excellentiája igen meghatóan felelt, még pedig úgy, hogy remek beszéde a küldöttség minden egyes tagjának emlékében maradandó megköszönte az irányában tanusított szíves fogadtatást, kiemelte a jász ösök mind vallás, mind hazafiság tekintetében érdemeit, mondván, hogy „a jászok fővárosába amily hő óhajással vágyott megjelenni, meg van győződve, hogy távozásánál mint egyházmegyei főpásztor teljes lelki megnyugvást és örömet zárva emlékébe hagyja el azt.” — Ezek után a bevonulás megkezdődött, elől jött a városi rendőrkapitány díszes fogaton, utána a banderium, közvetlen az érseki fogat előtt két megyei huszár és a testőrség vezetője pompás öltözetben lóháton, a hintó mellett a csinosan öltözött testőrök, azután a polgármester és a küldöttek fogatokon; gyönyörű látvány volt a kocsik hosszú sora, a város azon utcáin, melyeken a bevonulás történt, mind megletel néptömeggel, öröm, üdv kiáltásokkal fogadtatott mindenütt, ágyú dörgések, harangok zugása, zeneszó és ezer és ezer éljenkiáltások között vonult be egész a nagytemplom kerítéséig, a hol a nőnövendék tanonczai egészen fehérbe öltözve, egy közülök talpra esett alkalmi köszöntő beszéddel fogadta, mit az érsek szívvelyesen fogadott, és így azután a kis leányok által a zöld füvel borított bejáratnál szétszóró valóban virágessé között haladt a templomba, itt elvégezvén imáját az ünnepélyes menet kíséretében a parochia épületbe — mint a hol berendezett szállása volt — vonult be, — ezek után a megyei, városi és egyéb testületek ünnepélyes tisztelgéseket fogadta, és így az igazán mondhatjuk Jászberénynek méltó díszre való ünnepély az nap véget ért. A következő napokon történt események részletes leírását jövő számunkban vesszük olvasóink, most ez úttal még csak annyit tudatunk, miként másnap, vagyis f. hó 10-én innen felső Szent-Györgyre, 11-én pedig Fényszaruba utazott, ugyancsak ott is a bérálás szentségét végezendő, mindkét napon ebédre már vissza is érkezett, délutáni órákban látogatásokat tett, nevezetesen a Jászok kerületi fő- és alkaptányánál, egy Sipos Orbán, országgyűlési képviselőnél, és a polgármesternél; megszemlélte a gimnasiunmot, az elemi iskolákat és nőnövendéket. F. hó 11-én este 9 órakor a helybeli gimnasiunmi dalárda által Riszner József zenetanár vezetése alatt alkalmi serenáddal tiszteltette meg.

Több tápio pusztai lakos által az iránt kéréstünk fel, miként az oly régóta vajúdo pusztai közsegésítési ügyet lapunk által igyekeznék feleleveníteni; ezen kérésnek ime engedünk, azért nyilvánosan felhívjuk polgármester urat, hogy e kérdés mielőbbi megoldása tekintetéből a szükséges intézkedéseket a városi közgyűlés által megtétetni sziveskedjék. Meg vagyunk győződve, miként a kérdéses pusztának mielőbb nagy közsegéggé leendő átalakítását mindenki óhajtná, ha e tárgy a szakosztályok ládájából elővétetni és tárgyalatni fog, kedvező megoldást nyerend, óhajtjuk ezt mi is, mert tudomásunkkal 6000 népeségű pusztai lakosság már régóta tartatik a bizonytalanságban, csak egy kis akarat és a jogos kívánságnak elég leendő téve. Azért város atyái sziveskedjenek ezen kérdést a nádosztálynál valamivel előbbre tenni.

+ A közszeretben és becsülésben álló jászkiséri gyógyszerész Mertz József urat azon apai öröm érte, hogy bájos fiatal neje, minap egy tőde szép kis fiúval ajándékozta meg. Kívánjuk a piezi polgártársnak, hogy atyja szelid, nyájas s jó szívének minden szép érzelmét, édes anyjának pedig testi lelki bajait örökölve egykoron ügybuzgó jászpolgárrá, s nemes keblű hazafivá nőjje ki magát.

+ Bakos István ajánlja Gyöngyösön jól felszerelt nyomdáját az érdeklődők figyelmébe.

Lapunk bezártával azon megdöbbenő tudósítást vetünk, hogy a Borsos Sándor futó-betyár hollett négy jászági hadnagy véletlenül megdúdta — és a buvhelyét azonban felkereste, ott minden terv, sőt ész nélkül harezba becsajtkozott — és oly szerencsétlenül, miszerint Szabó nevű és Jászberényi illetőségű hadnagyt Borsos szíven lőtt, egy másikat pedig valon megsebzett! — És végre póre gatyában 5 órai ostrom után Borsos Sándor a ló és koesival rendelkező panduroktól gyalog megszabadult és elmenekült minden sérelem nélkül, daczára hogy a pandurok e három órai ostrom alatt több mint 150 lövést tettek az ablak és ajtón át ő reá.

Hol volt a csendbiztos, ki e szerencsétlen parasztkból lett pandurokat helyesen vezényelhetette? Talán zongoráján melázott — vagy éppen szép Helénát figyerezte?!

Gondoljunk erélyes alkaptányunk majd neki is befutyn!; de fütynjön is be!

Hogy áll a világ?

× Franciaországban mikorra e sorok napvilágot látandanak, az ország ügyei aligha fontos változásra nem menendek át: vagy a nemzetgyűlés fog feloszlattni, vagy pedig a végleges köztársaság fog megállapitadni. — Gambetta neve ismét nagyban szerepel, pedig ez ifju diplomatának fellépését viharos megrázkodtatás szokta követni. Nem lesz érdektelen, ha e spártai jellemű férfinak ifju kora egy rendkívüli eseményt röviden közlendjük. Atyja őt serdülő korában katonának szánva, egy katonai neveldebe adta. A fiu se-hogy sem akart katonává lenni. Kért, esengött, fenyegetőzött, mind hasztalan, atyja megmaradt szándékánál. Ekkor azt írta atyjának, ha őt másnap délig a katonai neveldeből ki nem veendő, egyik szemét ki fogja szurni. Az apa mosolylyal fogadta e fenyegetést. Amde görögül mosolygott másnap, midőn tudósíták, hogy fia balszemét tollkésével kiszúrta. És mert az elszánt ifju azzal fenyegetőzött, hogy, ha atyja

azonnal ki nem veszi az intézetből a másik szemét is kiszúrandja, nagyon természetes, hogy az elremült apa sietett fia kíváнатát teljesíteni. E Mutius Scaevola-fele jellem most vezerszerepet visz Franciaio szágban.

Angolországról a lapok mult napokban azt híresztelik, hogy az Ausztráliából Európába visszatérő Rochefort-tot ki fogja Franciaország nagkormányzója fogadni. A ki csak egy kissé tanulmányozta Albion politikai jellemét, bátran feltehető, hogy a büszke Anglia nem gyalázzandja meg régi jó hírnevet mint politika i szabadság menhely csak azért, hogy a még mindig előlködő Eugenianak, vagy a jelenlegi francia kormánynak egy kis szivességet tegyen.

A minden oroszok czárja utazgat kőkettirozva, s ölelközve a német fejedelmekkel. Azt is suttozja a fama, hogy a muszka, német, s osztrak császarok közt összejövetel tervezettek. Csak nem akarnak újból szent szövetséget kötni? Majd vétőt mondana egy hatalmas nemtő, kinek neve: népszabadság!

APRÓSÁGOK.

× Halljuk, hogy ama hírhedt czég, mely városunkban kilenc év óta azon rendkívüli ügyességgel grasszált, hogy czége homlokán a hazafiság volt látható, míg az üzlet rejtélyes belsejében, mint fő s egyedüli tényező lángoló betűkkel az állt: Humbug! — nem sokára nagyszerű csőd (alias: bukás) következtében el fog innen költözni. Szerencsés utat a soha napjáni viszontlátásra.

× A jászberényi népbank s takarékpénztár gyöngyörű gyümölcsei közül, — mint a fáma beszéli, az, melyet a német természettudósok: Brunner czim alatt ismertetnek, kiveszendőben volna.

× Halljuk, hogy városunk ifjusága egy nyári táncmulatságot szándékozik rendezni. Helyesen teszi. Csak a Lady patronesse megválasztása körül ajánlunk jó tapintatot, nehogy majd csak őt pár ceppeldilzessen.

× Értésünkre esett, hogy városunk gimnasztikai tanára, nagy elfoglaltsága folytán, minket akar gimnasztika tanártársul felkérni. Nem rossz gondolat. Mert valóban mi két mázsa, 18 fontnyi súlyunkkal körülbelül éppen hozzá hasonló gimnasztikai ügyességgel bírunk. Bátran elfogják tehát rólunk mondhatni: Simile par fratrum! (De csak a gimnasztikai ügyességben).

× Az ugynevezett muftipipa nevű rozszant dülöfélében lévő tanya akolár körül már hosszabb idő óta egy vén farkas előlködik. Komolyan figyelmeztetjük az érdekletteket, hogy e veszedelmes vendéget ideje korán riaszassák el, mert ha egyszer a prédát körmei közzé kaparintandja, bajos lesz onnan kiskikarni.

× Ha piacunkon a csibék ára még emelkedni fog, akkor olcsóbb lesz egy sült malacz, vagy pulyka pecsenye, mint egypár — verébnék látszó — rántott csirke. Vajjon mind e bajt nem ama bizonyos kokingkinai jércze okozza e?

× Jászberényben egy újabbkori Diogenes világos nappal lámpással kezében keres oly férfit, a ki elég önértetes bátorsággal bírjon, egy lovagias ügy elintézésénel közreműködni.

Annyi bizonyos, hogy már beteljesedtek ama kenetteljes szavak: „Ha a bator félénk, nem láthatók meg az Úr hegyének halmai!